

Kr., det hørte vi angivet i Dag saaledes. Nu tror jeg for øvrigt ikke, at denne Regning er saa ganske rigtig, man har jo ved Beregningen af Indtægten for det første lagt en meget forældet Angivelse af Olsforbruget til Grund, og for det andet har man gjort et stort Afdrag i Olskatten i Forhold til, hvad Olet hidtil har indbragt, men man har ikke foretaget nogen tilsvarende Forhøjelse af den Indtægt, som Sukker og Petroleum maa give paa Grund af, at Tolden er nedsat saa betydelig for disse Varer. Naar man forudsætter, at O vil blive drukket i mindre Maal, saa maa man virkelig ogsaa forudsætte, at Sukker vil blive forbrugt i større Maal end hidtil. Men man har gjort det ene, og man har ikke gjort det andet. Jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at den meget ærede Finansminister, som vi saa for et Øjeblik siden her i Salen, men som nu er gaaet, udmærker sig fremfor alle andre Landes Finansministre derved, at medens andre Landes Finansministre søge at fremstille Statskassens Tilstand saa gunstig som muligt, saa har den ærede Finansminister en for mig uforklarlig Tilbøjelighed til at fremstille Statskassens Tilstand saa ugunstig som muligt og vise, at Udgiften er meget større og Indtægten meget mindre end i Virkeligheden. Jeg ved ikke, om det hænger sammen med Provisorismen, som jo er en dansk Specialitet, thi denne Fremstillingsmaade af Budgettet er uægtelig en dansk Specialitet, jeg har ikke set den fra nogen anden europæisk Finansministers Side. Jeg antager, at i Virkeligheden vil der i de første Par Aar paa Grund af de i forrige Samling vedtagne Love være en Forringelse af Status, det vil sige af Balancen, med omtrent 1 Million Kr. Dette vil i Virkeligheden svare til det faktiske, og i Løbet af saa Aar vil dette være indbundet, dels ved den fortsatte Stigning af Indtægterne, navnlig af Toldindtægterne. Vi se jo nu i det løbende Aar, i hvilken Grad Toldindtægterne stige, vi se det samme hvert eneste Aar, og det vil ikke udeblive. Og for det andet vil det ske derved, at Olsforbruget naturligvis ogsaa vil stige. Men lad os nu gaa ud fra det foreliggende, saaledes som det i Virkeligheden ogsaa vil blive Tilfældet, at Balancen vil blive 1 Million ugunstigere, end den var i dette Regnskabsaar, i 1890—

91. Nu kommer dertil, vil jeg gaa ud fra, $\frac{1}{2}$ Million Kr. til Sygefærerne, det have vi jo forhandlet om i Dag, jeg er overbevist om, at alle ere enige i, at Statskassen bør yde dette Bidrag, og jeg haaber ogsaa, at den meget ærede Indenrigsminister selv ønsker det og vil saa Tilladelse af Finansministeren til at gaa ind paa et saadant Bidrag uden Betingelser. Lad os nu gaa ud derfra, saa vil der dog ud over, hvad der fornuftigvis og ordentligvis bør ydes som ekstraordinær Bevilling til Krigsministeriet, og ud over, hvad der nødvendigvis maa ydes til Vedligeholdelse og ordinære Udvidelser af vort Jærnbanevæsen, dog i Virkeligheden blive 3—3 $\frac{1}{2}$ Million Kr. Overstod til ny Jærnbaneanlæg. Jeg maa her indskyde den Bemærkning, at jeg ser hørt fra den Bevilling, som i Fjor fra Folketingets Side blev sat ind paa Finansloven, nemlig de 2 Mill. Kr. til en Dampstøvsforbindelse over Søbjerg; thi det var jo, som alle bekendt, ikke Meningen, at disse Penge skulde bruges. (Afbrydelse af Indenrigsministeren). Det var en Demonstration, og de, som stemte for Bevillingen i Finansudvalget og anbefalede den her i Tinget, vilde have følt sig meget forlegne, dersom Ministeren havde taget dem paa Ordet. Derfor lader jeg fuldstændig disse 2 Mill. Kr. ude af Betragtning. (Rust: Det er vigtigt. Det ærede Medlem refererer paa sin egen Konto.) Jeg sagde allerede det samme i Fjor og tillader mig nu at gentage det. Det glæder mig ogsaa, at den ærede Minister ikke ser paa Sagen forfælsk fra mig. Lad os altsaa se bort fra disse 2 Millioner Kr. Det have vi jo let ved at gøre, dem er der ingen, som regner med, tilmed da det var en Bevilling, som kun skulde gælde for et enkelt Aar. Man mente jo ikke, at disse 2 Millioner Kroner skulde komme igen Aar for Aar, skønt det er en Udgift, som er gaaet igen paa flere Finanslove og altsaa egentlig for saa vidt burde regnes 3—4 dobbelt. Min Mening overfor Status? Gode til Jærnbaneanlæg er, at dersom der kun var Tale om de Anlæg og om Tilskud til de Jærnbaner, som nu ere foreslaede og i det hele have været paa Tapetet i forrige og denne Samling, vil Staten kunne udrede Udgifterne dertil af sine løbende Indtægter samt af Resten af Reservecapitalen uden at behøve at